

ต่อหน้า พระพักตร์

In His Presence

ต่อหน้า พระพักตร์

In His Presence

โดย เดนนิส พิชเชอร์

บทนำ

ต่อหน้าพระพักตร์

การใช้เวลากับพระเจ้า

“**ซ** วิตการอธิษฐานของลูกเป็นอย่างไรบ้าง?” พ่อถามลูกชายด้วยความหวังดี เด็กหนุ่มวัย 14 ปีผู้ร่าเริงและไปโบสถ์เป็นประจำยิ้มไหล่และบอกว่า “ผมไม่ได้อธิษฐานบ่อยนัก”

“ทำไมล่ะ” พ่อถามต่ออย่างเป็นห่วง

“ผมไม่ได้ต้องการอะไร”

เด็กวัยรุ่นคนนี้พูดในสิ่งที่พวกเราหลายคนกลัวที่จะยอมรับออกมาว่า เราจะอธิษฐานก็ต่อเมื่อเราต้องการบางสิ่งบางอย่าง

ในหนังสือเล่มนี้ เดนนิส พิชเชอร์ นักเขียนของเราจะพูดถึงปัญหาที่หลายคนมีเหมือนกัน นั่นคือ การจัดเวลาให้กับพระเจ้า พร้อมกันนี้เขายังมีคำแนะนำในทางปฏิบัติที่จะช่วยเรา ขณะที่เราเพียรพยายามในการอธิษฐาน อ่านพระคำ และรับใช้ผู้อื่นไปด้วย

พันธกิจมานาประจำวัน

สารบัญ

หนึ่ง ปัญหา	7
สอง การเตรียมตัว	18
สาม การปฏิบัติ	26
สี่ ผลลัพธ์	34

หนึ่ง ปัญหา

นัทนทีหลังจากที่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ชายหญิง
คู่แรก พระคัมภีร์บอกเราว่า “เวลาเย็นวันนั้น...
พระเจ้าเสด็จดำเนินอยู่ในสวน” (ปฐมกาล 3:8) องค์
พระผู้ทรงสร้างจักรวาลไม่ได้ซ่อนพระองค์จากสิ่งที่ทรง

สร้างอยู่หลังประตูที่ปิดไว้หรือหลังทิวสนสวรรค์ผู้ช่วย ตรง
กันข้าม พระองค์ทรงตามหาอาดัมและเอวาเพื่อจะมี
สัมพันธภาพฝ่ายวิญญาณกับพวกเขา

พระเจ้าผู้เสาะหามิตรภาพองค์เดียวกันนี้ที่เดินกับ
อาดัมและเอวาในเย็นวันนั้น ทรงกำลังยื่นพระหัตถ์มา
ให้เราแต่ละคนในวันนี้ด้วย

นี่คือความหมายทั้งหมดของการเฝ้าเดี่ยว คือการ
ใช้เวลากับพระเจ้าเพื่อสัมผัสถึงการทรงสถิต การ
ปลอบโยนและการทรงนำของพระองค์

พวกเราหลายคนปรารถนาจะใช้เวลาเฝ้าเดี่ยวที่มี
ความหมายกับพระเจ้า แต่กลับพบว่าตัวเรากำลังอยู่ใน
สถานการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวย► นี่อาจทำให้เราเกิดความ
รู้สึกผิดที่ละเลยการใช้เวลาส่วนตัวกับพระเจ้า แต่ถ้า
เราวัดระดับจิตวิญญาณของเราด้วยการนับจำนวน
ครั้งของการเฝ้าเดี่ยวในแต่ละสัปดาห์ เราก็กำลังหลง

ประเด็น การเฝ้าเดี่ยวเป็นเรื่องของหัวใจไม่ใช่แค่การ
นัดหมายบนปฏิทิน

📌 การเฝ้าเดี่ยวคือเวลาเฉพาะที่เราจัดไว้สำหรับพูดคุยกับพระเจ้า ซึ่งมักจะรวมถึงการอธิษฐาน การอ่านพระวจนะ และการใคร่ครวญ และมักจะทำในเวลาเดียวกันเป็นประจำทุกวัน

สมัยเรียนมหาวิทยาลัยชั้นปีที่สอง ผมมีปัญหาเรื่องวินัย กิจกรรมและสิ่งล่อใจสารพัดแย่งเวลาจากการพยายามส่งงานให้ตรงตามกำหนดและการเตรียมตัวสอบ ความวุ่นวายในชีวิตทำให้ผมต้องเลือกทำกิจกรรมอย่างหนึ่งแทนที่อีกอย่างหนึ่งเสมอ หรือไม่ก็ต้องยอมทิ้งบางอย่างไป ดูเหมือนผมทำอะไรก็ไม่เสร็จ และแม้แต่การวางแผนที่จะทำอะไรให้เสร็จก็ยังเป็นเรื่องยากสำหรับผม

เย็นวันหนึ่งหลังเลิกเรียน ผมปรึกษาปัญหาของผมนับอาจารย์ท่านหนึ่ง ท่านแนะนำให้ผมจัดลำดับ

ความสำคัญประจำวัน เมื่อพิจารณาคำแนะนำนั้นอย่างถ่วงถึแล้ว ผมรู้สึกถึงความจำเป็นที่จะต้องยกให้เวลาเฝ้าเดี่ยวกับพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในแต่ละวัน เป็นสิ่งที่ “ต้องทำ” ที่ได้ลงมือทำจริงๆ ไม่ว่าวันนั้นจะมีอะไรเกิดขึ้นก็ตาม การวางแผนว่าจะเฝ้าเดี่ยวเป็นอันดับแรกในตอนเช้าจะช่วยให้ผมแน่ใจว่าการเฝ้าเดี่ยวจะเกิดขึ้นจริง

ทั้งหมดของการเฝ้าเดี่ยวก็คือ การใช้เวลากับพระเจ้าเพื่อสัมผัสถึงการทรงสถิต การปลอบโยน และการทรงนำของพระองค์

แต่แล้วในวันต่อมาขณะกำลังเริ่มทำตามความตั้งใจใหม่ ความม่งม่นของผมก็ลดน้อยลง การใช้เวลากับพระเจ้าดูจะใช้ความพยายามมากแต่กลับได้ผลไม่คุ้มค่า ผมแค่รู้สึกไม่มีอารมณ์ที่จะทำขึ้นมาเฉยๆ

ผมบอกพระเจ้าถึงความรู้สึกนี้ บอกพระองค์ว่าหัวใจของผมเย็นชา และผมมีแรงจูงใจน้อยมากที่จะ

ใช้เวลากับพระองค์ ผมสารภาพผิดในความเฉื่อยชา
และขอพระคุณพระองค์สำหรับการทรงยกโทษ

แล้วผมก็เลือกที่จะมอบอารมณ์ของผมให้พระเจ้า
ผมขอพระองค์แทนที่ความเหนื่อยหน่ายและความ
เฉื่อยชาของผมด้วยกำลังที่มาจากพระองค์ เมื่ออ่าน
พระวจนะประจำวันซ้ำอีกครั้ง ผมอธิษฐานขอการ
เปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง ขณะที่ผมเริ่มอธิษฐานเรื่อง
โปรเจกต์ต่างๆ ที่ผมต้องทำภายในวันนั้น ผมบอกพระ
เจ้าถึงงานที่ผมได้รับมอบหมาย และขอพระองค์
ประทานกำลังเพื่อที่ผมจะทำให้ดีที่สุด

ตอนที่เท้าของผมสัมผัสพื้นถนนราดยางที่มุ่งหน้า
ไปห้องเรียน ผมรู้สึกมีกำลังและมีสมาธิ ที่สำคัญที่สุด
คือมีวินัยซึ่งผมไม่เคยมีมาก่อน เทอมันนั้นคะแนนผม
ดีขึ้น พระเจ้าตอบคำอธิษฐานของผม และเมื่อผมทูล
ขอพระเจ้าอย่างต่อเนื่องให้ทรงเสริมความมุ่งมั่นที่จะ
ใช้เวลากับพระองค์ ผมพบว่าผมได้รับกำลังที่จำเป็น
ต้องมี

ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์บันทึกไว้ว่า “แต่เขาทั้งหลาย
ผู้รอคอยพระเจ้าจะเสริมเร็วแรงใหม่” (อิสยาห์
40:31) คำสัญญาของผู้เผยพระวจนะที่กล่าวต่อชนชาติ
อิสราเอลในยุคโบราณยังคงเป็นจริงสำหรับเราใน
วันนี้ คำว่า *เสริม* ภาษาฮีบรูหมายถึง “การทดแทน
การแลกเปลี่ยน การแสดงถึงความสดใหม่ การแตก
หน่อ” แต่การรอคอยที่จะเสริมเร็วแรงนี้เป็นการรอ
คอยอย่างกระตือรือร้นไม่ใช่เฉื่อยชา เป็นความตั้งใจ
ที่จะเอาความพยายามของมนุษย์แลกกับกำลังที่มา
จากเบื้องบน เราไม่ควรแสวงหาและพึ่งพาความ
ตั้งใจและความมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จด้วยกำลังของตัวเอง
เราเอง แต่เราควรขอพระเจ้าให้ประทานกำลังของ
พระองค์แก่เรา ทูลขอให้พระองค์จัดเตรียมกำลังให้เรา

ต้นแบบของเรา

เมื่อเราแสวงหาการใช้เวลากับพระเจ้า จะมีใครที่
เราควรมองเป็นแบบอย่างได้ดีไปกว่าพระเยซู? ใน

ระหว่างที่ดำเนินชีวิตในโลก พระเยซูทรงสำแดงฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเพียงบางส่วน ทั้งที่ทรงเป็นพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ แต่พระองค์ทรงฟังพาในพระบิดาและการสถิตอยู่ด้วยของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงทำงานผ่านพระองค์ การฟังพานั้นสำแดงออกด้วยการทรงหาเวลาที่จะอยู่กับพระบิดาเป็นการส่วนตัว พระกิตติคุณบันทึกไว้หลายครั้งว่า ▶ พระเยซูทรงละจากฝูงชนและสาวกเพื่อไปเข้าเฝ้าพระบิดาตามลำพัง

▶ เวลาที่พระเยซูทรงใช้เพื่ออธิษฐาน: มัทธิว 26:36; มาระโก 1:35; 6:46; 14:32-39; ลูกา 5:16; 6:12; 9:18; 11:1; 22:41; ยอห์น 18:1

มาระโก 1:32-39 เป็นอีกตอนหนึ่งที่พูดถึงเรื่องนี้ เมื่อพิจารณาพระธรรมตอนนี้ก็จะเห็นถึงความสำคัญและผลของการที่พระเยซูทรงใช้เวลาส่วนตัวกับพระเจ้า รวมถึงบทเรียนที่เราจะได้รับ “ครั้งเวลาเช้ามีดพระองค์ได้ทรงลุกขึ้นเสด็จออกไปยังที่เปลี่ยว และทรงอธิษฐานที่นั่น” (1:35)

หลังจากเหน็ดเหนื่อยกับการรักษาคนป่วยและคน
ถูกผีสิงในเย็นวันนั้น (1:29-34) พระเยซูยังทรงออกไป
ใช้เวลาส่วนตัวกับพระเจ้าอย่างกระตือรือร้น ผมเชื่อ
ว่าพระเยซูทรงใช้เวลานี้เพื่อปรับสมดุลในฝ่ายวิญญาณ

สิ่งที่รบกวนเราและคำชี้แนะของพระเจ้า

“ฝ่ายซีโมนและคนทั้งหลายที่
อยู่ด้วยก็ตามหาพระองค์ เมื่อ
พบแล้วเขาจึงทูลว่า ‘คนทั้ง
ปวงแสวงหาพระองค์’ พระ
องค์ตรัสแก่เขาว่า ‘ให้เราทั้ง
หลายไปในตำบลบ้านใกล้เคียง
เพื่อเราจะได้ประกาศที่นั่นด้วย
ที่เรามาก็เพื่อการนั้นเอง’”
(1:36-38)

เราไม่ควรเสาะแสวง
หาและพึ่งพาความ
ตั้งใจและความมุ่งมั่น
สู่ความสำเร็จด้วย
กำลังของตัวเอง
แต่เราควรขอพระเจ้า
ให้ประทานกำลังของ
พระองค์แก่เรา ทูล
ขอให้พระองค์จัด
เตรียมกำลังให้แก่เรา

คำว่า “พบ” ในข้อ 37 สามารถแปลได้อีกอย่างว่า “ล่า” ทั้งที่พวกเขาน่าจะรู้ดีที่สุดว่าพระเยซูทรงทำอะไรอยู่ในเวลานั้น แต่เปโตรและเพื่อนๆ ก็ยังตามหาพระองค์ พวกเขายินดีขัดจังหวะการอธิษฐานของพระเยซูด้วยความกังวลใจเร่งด่วนของพวกเขาเองเพราะ “คนทั้งปวงแสวงหาพระองค์”

แต่พระเยซูไม่ทรงกังวลถ้าจะถูกมองว่าเฉยเมยหรือไม่ใส่ใจ การใช้เวลาเฝ้าเดี่ยวทำให้พระองค์รับรู้ความรู้สึกของคนรอบตัวพระองค์ได้น้อยลงใช่ไหม? ตรงกันข้าม การใช้เวลาส่วนตัวกับพระบิดาส่งผลให้พระองค์ปรารถนาที่จะก้าวต่อไปสู่พันธกิจที่ยิ่งใหญ่กว่า นั่นคือ “เพื่อจะเที่ยวหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปนั้นให้รอด” (ลูกา 19:10) การตอบสนองเฉพาะความต้องการของผู้คนที่อยู่ตรงหน้าพระองค์ก็เท่ากับละเลยความห่วงใยของพระเจ้าที่ทรงมีต่อทุกคนที่หลงหาย ความมุ่งมั่นของพระองค์ชัดเจนหลังจากการใช้เวลากับพระบิดา ■

☞ ตัวอย่างครั้งหนึ่งคือ ระหว่างที่พระเยซูทรงอธิษฐานในสวน
เกทเสมนีก่อนถูกตรึงบนกางเขนว่า “ข้าแต่พระบิดาของข้า
พระองค์ ถ้าถ้วยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์ไม่ได้ และข้า
พระองค์จำต้องดื่มแล้ว ก็ให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์”
(มัทธิว 26:42)

พระเยซูทรงใช้เวลาตามลำพังกับพระเจ้าเพื่อการ
สามัคคีธรรมที่มีความหมาย และเพื่อรับกำลังและ
การทรงนำที่จะทำพันธกิจของพระองค์ต่อไป หากเรา
ต้องการผลลัพธ์อย่างเดียวกันนี้จากการใช้เวลาส่วนตัว
กับพระเจ้า เราจำเป็นต้องทำตามแบบอย่างของพระ
เยซู และเชื่อฟังพระคำของพระเจ้าภายใต้ฤทธิ์อำนาจ
ของพระวิญญาณ โดยยอมให้พระวจนะมีอิทธิพล
เหนือการกระทำของเรา ตลอดจนเปลี่ยนแปลงตัวตน
ของเราด้วย

หากการใช้เวลาลำพังกับพระเจ้าถูกมองเป็นแค่
โอเอซิสฝ่ายวิญญาณที่เราต้องการแค่วันละครั้ง หรือ
เป็นแค่หนึ่งในรายการสิ่งที่ “ต้องทำ” เราอาจตกหลุม

พรางของการแยกชีวิตฝ่ายวิญญาณออกจากชีวิตด้าน
อื่นที่เหลือ ซึ่งเป็นความผิดพลาดแบบไม่รู้ตัวที่เรา
ต้องหลีกเลี่ยง การใช้เวลากับพระเจ้าคือสายชูชีพช่วย
ชีวิตฝ่ายวิญญาณของเรา นับจากสวนเอเดนมาจนถึง
ปัจจุบัน พระเจ้าทรงปรารถนาจะเดินไปกับประชากร
ของพระองค์ในเส้นทางชีวิตทุกๆ ด้าน

สัมพัสดุที่อำนาจของพระเจ้า
ในที่ซึ่งเราไม่คาดคิด

ourdailybread.org | thaiodb.org

พันธกิจ

มานาประจำวัน

EX762